

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR. / .05. 2004
privind solutionarea contestatiei formulata de
Societatea X inregistrata la Ministerul Finantelor Publice
sub nr.340.572/2004

Directia generala de solutionare a contestatiilor din Ministerul Finantelor Publice a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara, prin adresa nr.717/C/15.03.2004, inregistrata la Ministerul Finantelor Publice sub nr.340.572/19.03.2004, asupra contestatiei formulata de Societatea X.

Societatea contesta debite si accesorii stabilite prin procesul verbal de control nr.74/29.01.2004 incheiat de reprezentantii Directiei de control fiscal-Serviciul mari contribuabili din cadrul Directiei generale a finantelor publice a judetului Hunedoara, precum si compensarea efectuata de Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara prin nota de compensare nr.1722/30.01.2004, a TVA de rambursat cu taxa pe valoarea adaugata de plata catre bugetul de stat datorata de filiale ale societatii X precum si cu alte impozite si taxe datorate de contestatoare.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.171 din Ordonanta Guvernului nr.92/24.12.2003 privind Codul de procedura fiscala.

I.In sustinerea contestatiei societatea arata urmatoarele:

Organele de control ale Directiei de control fiscal Hunedoara - Serviciul mari contribuabili, au verificat legalitatea datelor inscrise de societate in cererea de compensare TVA, inregistrata la Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara sub nr.1722/26.01.2004 si prin procesul verbal nr.74/29.01.2004 au stabilit TVA de rambursat aferenta lunii decembrie 2003. Prin acelasi act de control au stabilit in sarcina societatii si obligatii bugetare de plata, din care: debite de baza, majorari si penalitati.

In baza procesului verbal respectiv Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara a emis nota de compensare nr.1722/30.01.2004, prin care a compensat TVA de rambursat cu alte obligatii de plata ale societatii neachitate la bugetul de stat. Contestatoarea invedereaza ca din TVA constatata de rambursat au fost compensate datorii bugetare ale unor filiale ale contestatoarei, cu datorii bugetare unei foste filiale a Societatii X..

Societatea X apreciaza ca masurile stabilite prin procesul verbal cat si compensarea efectuata prin nota de compensare sunt in contraradictie cu legea deoarece:

Procesul verbal de control este nelegal fata de inexistenta in sarcina societatii a obligatiei de plata a sumelor stabilite ca obligatii bugetare scadente si neachitate la 31.12.2003. Inexistenta acestei obligatii rezulta din dispozitiile art.16 din Legea nr.137/2002 privind unele masuri pentru accelerarea privatizarii si din dispozitiile art.1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.116/2003 privind privatizarea Societatii X.

Considera ca din prevederile art.1 lit.a si b din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.116/2003, rezulta ca datoriile bugetare ale Societatii X **vor urma un regim special de stingere**, prin scutirea acestora. Prin urmare, societatea sustine ca acestea nu pot face obiectul compensarii, ci doar al scutirii. In baza prevederilor invocate considera ca incepand cu data la care a fost acordata scutirea la plata nu se mai pot calcula majorari, dobanzi si penalitati, deoarece din acel moment nu mai exista debite de baza la care sa poata fi calculate auxiliare.

Invedereaza ca fata de imprejurarea ca la Societatea X nu a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra pachetului majoritar de actiuni detinut de APAPS, iar societatea se afla sub incidenta normelor juridice care alcatuiesc cadrul juridic pentru desfasurarea procesului de privatizare si ca beneficiaza atat de scutirile la plata stabilite prin art.1 din OUG.116/2003 cat si de interdictia prevazuta de art.14 din aceeaasi ordonanta de a se initia orice actiune vizand recuperarea creantelor bugetare, aplicabila creditorilor bugetari. In consecinta considera ca nici o actiune extrajudiciara nu poate incepe in aceasta perioada.

Considera ca este nelegala stabilirea in sarcina societatii a unor obligatii de plata de care aceasta a fost scutita prin efectul legii, ca si compensarea obligatiilor bugetare ca forma a unei actiuni extrajudiciare, care nu poate sa opereze intre data intrarii in vigoare a OUG 116/2003 si data transferului dreptului de proprietate asupra actiunilor.

Considera ca in situatia in care debitele societatii au fost sterse prin efectul legii, nu mai exista creante ale statului care ar putea fi compensate cu sumele datorate societatii si din aceasta ar rezulta nelegalitatea compensarii efectuate.

De asemenea, considera nelegala compensarea efectuata intrucat ar fi fost incalcate dispozitiile art.104 si art 105 din Codul de procedura fiscala care stabilesc imperativ mecanismul de compensare al creantelor bugetare si ordinea in care acestea se pot compensa.

In acest sens invedereaza ca:

-este nelegala compensarea sumelor pe care Societatea X le are de incasat cu titlu de TVA de rambursat, cu datorii ale filialelor acesteia, sau ale Societatii Y cu care Societatea X nu mai are nici un fel de legatura. In acest sens invoca art 42 din Legea nr.31/1990 potrivit careia filiala este o societate comerciala cu persoanalitate juridica care

realizeaza raporturi juridice in nume propriu si are drepturi si obligatii proprii.

- in ce priveste celelalte sume cuprinse in nota de compensare arata ca nu a fost respectata ordinea prevazuta de lege pentru efectuarea compensarii, organele fiscale au compensat sumele reprezentand dobanzi inainte de a epuiza sumele reprezentand debite de baza.

In baza celor sustinute solicita:

-anularea in parte a procesului verbal de control in ceea ce priveste sumele ca fiind stabilite nelegal in sarcina societatii,

-anularea compensarii efectuate, cu consecinta restituirii efective a sumei x ca fiind TVA de rambursat catre societate.

II. Prin procesul verbal nr.74/29.01.2004, organele de control ale Directiei controlului fiscal Hunedoara - Serviciul mari contribuabili au procedat la verificarea constituirii si virarii de catre Societatea X, a obligatiilor catre bugetul de stat pe luna decembrie 2003 si a celor existente in sold la 31.12.2003, precum si solutionarea cererii de compensare TVA inregistrata la Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara sub nr.1722/20.01.2004.

Perioada verificata a fost 01.12 -31.12.2003.

Cu privire la obligatiile fata de bugetul de stat s-a constatat ca la 31.12.2003 Societatea X avea inregistrate de plata debite de baza, parte aferente lunii decembrie 2003, iar pentru neachitarea la termen a debitelor datora majorari de intarziere respectiv dobanzi si penalitati.

Pentru perioada 01.12 - 31.12.2003, in cadrul actiunii de verificare efectuata, s-au calculat aferent debitelor scadente pe luna decembrie 2003 si neachitate la termen, dobanzi si penalitati, cuprinse in totalul obligatiilor datorate de societate la 31.12.2003. Urmare constatarilor mentionate s-a dispus virarea la bugetul de stat a obligatiilor cuprinse in actul de control ca fiind neachitate la 31.12.2003.

Cu privire la compensarea TVA, s-a constatat ca prin adresa inregistrata la Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara sub nr.1722/26.01.2004 societatea a solicitat compensarea taxei pe valoarea adaugata aferenta perioadei 01.12 -31.12.2003 si rezultata din decontul de TVA pe luna decembrie 2003..

In urma verificarii efectuate s-a constatat ca TVA de rambursat, ce poate fi compensata cu obligatii de plata ale societatii catre bugetul de stat, este in suma de x.

Directia metodologie si administrare a veniturilor statului - Serviciul administrare mari contribuabili din cadrul Directiei generale a finantelor publice a judetului Hunedoara, prin adresa nr. 1722/30.02.2004 a comunicat Societatii X compensarea taxei pe valoarea adaugata de rambursat din decontul lunii decembrie 2003, cu obligatii de plata catre bugetul de stat ale acesteia si ca tert poprit, cu obligatii de plata ale unor societati filiale ale Societatii X.

III. Având în vedere motivațiile formulate de societate, documentele anexate la dosarul cauzei și actele normative invocate atât de contestatoare cât și de organul de control, se rețin următoarele:

1. Referitor la obligațiile fiscale contestate reprezentând debite de baza la impozite, taxe și contribuții și majorări, dobânzi și penalități aferente, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, poate acorda societății contestatoare aflată în proces de privatizare scutirea la plata a debitelor, majorărilor, dobânzilor și penalităților de întârziere aflate în sold la 31.12.2003, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002, în condițiile în care facilitățile respective în procesul de privatizare “se acorda prin **ordin comun** al creditorilor bugetari și instituției publice implicate.”

În fapt, prin procesul verbal nr. 74/29.01.2004 urmarea verificării efectuate în vederea soluționării cererii de compensare TVA depusă de societate și înregistrată sub nr. 1722/26.01.2004, organele de control au stabilit și obligațiile de plată ale acesteia către bugetul de stat pe luna decembrie 2003 la care au calculat dobânzi și penalități, precum și obligațiile neachitate până la 31.12.2003, existente în sold, fără să facă referiri la înlesnirile ce se pot acorda la plată acestora potrivit prevederilor legale aplicabile în situația privatizării societății verificate.

Prin contestația nr. 4967/08.03.2004 Societatea X arată că potrivit Ordinului nr. 33/12.06.2002 al APAPS începând cu 01.06.2002 se afla în perioada de privatizare și solicită exonerarea de plată a obligațiilor către bugetul de stat aflate în sold, neachitate, la 31.12.2003, stabilite prin procesul verbal nr. 74/2004, contestat, și anularea în parte a acestuia, invocând prevederile art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării și art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/24.10.2003 privind privatizarea Societății X.

În drept, cu privire la înlesnirile ce pot fi acordate societăților aflate în procesul de privatizare Legea nr. 137/28.03.2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării la art. 18, prevede următoarele:

(1) “Instituțiile publice implicate și instituțiile bugetare creditoare, la solicitarea instituției publice implicate, vor acorda societăților comerciale cu capital majoritar de stat aflate în proces de privatizare, următoarele înlesniri care vor fi cuprinse în procesul de privatizare:

a) scutirea totală sau parțială la plată a obligațiilor restante la 31.12.2001, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare [.....].

b) scutirea la plată a majorărilor de întârziere și a penalităților de orice fel aferente obligațiilor bugetare datorate și neachitate la data de 31.12.2001, cuprinse în certificatele de obligații bugetare eliberate la data semnării contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni.”

(12) ”inlesnirile la plata prevazute in prezentul articol se acorda prin ordin comun al creditorilor bugetari si institutiei publice implicate.”

Iar Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.116/24.10.2003 privind privatizarea Societatii Comerciale X la art.1 precizeaza:

“(1) Societatea comerciala X denumita in continuare societate, beneficiaza de urmatoarele inlesniri la plata ce vor fi cuprinse in contractul de vanzare-cumparare de actiuni:

a) scutirea la plata a obligatiilor bugetare datorate si neachitate la data transferului dreptului de proprietate asupra actiunilor detinute de Autoritatea pentru Privatizare si Administrarea Participatiilor Statului, denumita in continuare APAPS, inclusiv a obligatiilor bugetare din luna in care se realizeaza transferul dreptului de proprietate, in situatia in care transferul are loc dupa data de 15 a lunii, si care au scadenta ulterioara acestei date, reprezentand impozite, taxe, contributii, inclusiv contributiile individuale ale salariatilor, precum si orice alte venituri bugetare si cele reprezentand totalitatea creantelor proprii si cele provenite din credite bugetare gestionate de APAPS. [.....]

(7) In termen de 30 de zile de la data solicitarii APAPS, ministerele si celelalte institutii creditoare vor emite certificatele de obligatii bugetare si notificarile prin care se atesta cuantumul sumelor care fac obiectul inlesnirilor la plata.”

In conformitate cu aceste prevederi legale se retine ca acordarea inlesnirilor in procesul de privatizare al societatii, este in competenta “creditorilor bugetari si a institutiei publice implicate,” care vor emite certificatul de obligatii bugetare in vederea incheierii contractului de vanzare-cumparare de actiuni si nu in competenta Directiei generale de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, care se poate pronunta numai asupra temeiniciei si legalitatii stabilirii in sarcina societatii a obligatiilor catre bugetul de stat. De altfel, chiar societatea prin contestatia formulata arata ca datoriile sale bugetare vor urma un regim special de stingere.

Societatea nu a invederat organului de solutionare faptul ca modul de calcul al obligatiilor contestate este eronat, ci si-a rezumat pretentiile la acordarea inlesnirilor prevazute de Legea nr.137/2002 si Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.116/2003.

Avand in vedere cele retinute si dispozitiile legale citate se retine ca Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala in baza prevederilor Codului de procedura fiscala nu are competenta materiala pentru a se investi cu solutionarea solicitarii Societatii X de a i se acorda facilitatile constand in scutirea de plata a debitelor si a accesoriilor aflate in sold la 31.12.2003, potrivit prevederilor Legii nr.137/2002 si ale art.1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.116/2003.

2. Cu privire la contestatia formulata de societate impotriva compensarii efectuate de organele de specialitate ale Directiei generale a finantelor publice a judetului Hunedoara prin nota de compensare comunicata acesteia cu adresa nr.1722/30.01.2004,

cauza supusa solutionarii este daca Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se poate investi cu solutionarea contestatiei Societatii X formulata impotriva operatiunii de compensare realizata prin nota de compensare mentionata, in conditiile in care aceasta nu este formulata impotriva unei decizii de impunere sau a unui act administrativ fiscal asimilat acesteia, ci impotriva unui alt act administrativ fiscal.

In fapt, se retine ca in baza cererii de compensare a TVA depusa de societate si inregistrata la Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara sub nr.1722/26.01.2004 si a TVA de rambursat stabilit prin procesul verbal de control nr.74/29.01.2004, organele abilitate ale Directiei generale a finantelor publice a judetului Hunedoara prin nota de compensare comunicata societatii cu adresa nr.1722/30.01.2004, au procedat la compensare TVA de rambursat cu obligatii de plata ale acesteia si ca tert poprit cu alte obligatii de plata catre bugetul de stat ale altor societati, filiale ale Societatii X.

In drept, art.173 din Codul de procedura fiscala aprobat prin Ordonanta Guvernului nr.92/2003 prevede: **"(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza:**

b) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesoriile acestora, al caror quantum este de 5 miliarde lei sau mai mare, precum si cele formulate impotriva actelor emise de organe centrale se solutioneaza de catre organe competente de solutionare constituite la nivel central."

iar alin 2) din acelasi articol precizeaza: **"contestatiile formulate impotriva altor acte administrativ fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente."**

Actul administrativ fiscal este definit la art.37 din Codul de procedura fiscala astfel: **"In intelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent in aplicarea legislatiei privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor si obligatiilor fiscale."**

In speta, in conformitate cu aceste prevederi se retine ca Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei

Nationale de Administrare Fiscala nu are competenta materiala pentru a se investi cu solutionarea contestatiei societatii formulate impotriva notei de compensare intocmita de organele de specialitate ale Directiei generale a finantelor publice a judetului Hunedoara.

Intrucat operatiunea de compensare a fost efectuata prin nota de compensare si nu prin procesul verbal de control, contestat, iar nota respectiva nu constituie un act de impunere sau act administrativ asimilat acestuia, in temeiul prevederilor citate, contestatia formulata impotriva acesteia urmeaza sa fie solutionata de organele fiscale care au emis nota in cauza si la care Directia de control fiscal Hunedoara va trimite dosarul cauzei.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.169 la 199 din Codul de procedura fiscala, aprobat prin Ordonanta Guvernului nr.92/24.12.2003, se

DECIDE,

1. Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in temeiul prevederilor Codului de procedura fiscala nu are competenta materiala pentru a se investi cu solutionarea solicitarii contestatoarei de a i se acorda in procesul de privatizare facilitatile prevazute de Legea nr.137/2002 si de art.1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.116/2003.

2. Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nu are competenta materiala pentru a se investi cu solutionarea contestatiei formulate de societate impotriva notei de compensare comunicata acesteia cu adresa nr.1722/30.01.2004. Competenta in acest caz apartine organelor emitente ale actului administrativ atacat, la care Directia controlului fiscal Hunedoara va inainta dosarul cauzei.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Alba Iulia, in termen de 30 de zile de la comunicare.